

EESTI SÜNNIPÄEV: lasteaialapsed õpivad aktuseks koduluuletusi ja luiskssammu

Mudilased armastavad presidenti

Tallinna 160. lasteaia mudilaste silmis on Eesti suurimad kangelased sõjaväelased, politseinikud ja tuletõrjujad. Neljandat sangarikohta ja-gavad Kalevipoeg ja president Lennart Meri.

MALLE PAJULA

Tallinna 160. lasteaia vanema rühma lapsed teevad esimesi ettevalmistusi vabariigi aastapäeva aktuseks. "Mu isamaa armas" on neil juba vesiselge, aga ringtantsust on esialgu meeles vaid luiskssamm – üks jalg tuleb põlve kõrgusele ette vibutada, samal ajal varbaid alla painutades. Luuletused kodust ja isamaast vajavad veel õppimist.

Hoogsat aktusetantsu ette näidates leiavad lapsed, et Eesti Vabariik võiks veelgi eakam olla, sest praegu on mõned nende sugulased riigist vanemad – see polevat kuigi sobilik. "Inimesed peavad Eestist ikka nooremad olema," on lapsed üksmeelselt veendunud.

Lastes on rännumehe hing

Priit Västlase (7) meelest võiks ka president vanem olla, siis oleks ta veelgi ilusam. "Ma olen teda miljon korda uudistes näinud. Ta on hea," teatab Priit ja arutleb endamisi, et miskipärast on Lennartil alatasa prillid peas.

Priit teab, et presidenti võib kohata paraadil, kuid seal pole ta veel kunagi käinud. "Peaks tänavu minema, äkki saab sõjamasinatel ro-nida," plaanib ta.

Tüdrukud räägivad õhinal, et nemad on presidenti näinud ka teatris ja laulupeol. "Jõuluvana tõi mulle kooliraamatu, kus on presidendi pilt sees. Mu venna nimi on ka Lennart, aga ta on veel tita," jutustab Maret Kaik (6) uhkelt. Rühmakaaslaste ilmetest võib seepeale kerget kadedust välja lugeda. "Kas su vend on ka Meri või," pärib üks tüdruk surmtõsise näoga.

"Me teame Eesti kohta igasugu-seid asju, sest seda läheb kooli sisse saamiseks vaja," jätkab seitsmeline Kärt Vilt. Nii tema kui ta rühmakaaslased tunnistavad, et on tegelikult Eestimaal vähe ringi

Nõnda võiks Tallinna 160. lastepäevakodu mudilaste arvates välja näha üks tõeline vabariigi aastapäeva aktus.

MARKO MUMM

Eesti Vabariik 80

rännanud. Koos vanematega on mudilased külastanud selliseid kodumaa paiku nagu Tallinna piir, Mustamägi, Jäneda ja Pärnu. Samas on pooled rühma lastest käinud vähemalt korra välismaal. "Austria, Pariis, Türgi, Stockholm, Soome ja Kanaari saared," loetletakse läbisegi tuntud paiku.

Rännumeestena teavad lapsed, et Eesti on suur vaid eestlaste jaoks, teiste riikidega võrreldes oleme väikesed. Ka on siin külmem kui

mujal ning tänavatel sõidavad teistsugused bussid ja trammid. Ja Eestis pole metrood.

"Teised riigid on kõik saared, Eesti ei ole," lisab Maret Mikk (6) kodumaale veelgi eripära.

Laste sõnul elavad mujal ka indiaalased ja neegrid. "Nende kohta ei tule öelda mitte neeger, vaid must nahk," arutlevad lapsed. Nad arvavad, et oleks siiski parem, kui neegrid Eestisse elama ei tuleks. Äärmisel juhul võiksid nad siin elada vaid siis, kui end heledamaks pesevad. "Neil on roosad küüned, heledad peopesad ja jalatallad.

Mõnel on ka sinine keel, seda ei saa vist heledamaks pesta," arutleb Priit tõsimeeli.

Pärast sõjaväge võib suudelda

Eestlased on laste hinnangul üldiselt head inimesed, kuid nende seas on ka kihutajaid ja vargaid. "Tulevikus läheb Eestil kõik hästi, aga kindlasti juhtub ka vargusi ja õnnetusi," ennustavad piigad ning räägivad seepeale veel paar tänavaval pealt nähtud ja tuttavatelt kuulud dramaatilist lugu.

Lapsed on kuulnud sedagi, et just nemad on Eesti tulevik, kuid see paneb neid mõtlikult õlgu kehita-ma, sest nad ei tea täpselt, mida see staatus endaga kaasa toob. Vaid Priit lubab täiskasvanuna sõjaväkke minna. Tüdrukud on selle mehise sammuga igati päri. "Kui poisid tulevad sõjaväest tagasi, võime neid juba suudelda," kilkavad nad, ise itsitades nägu kätega peites.

Tõsinedes kinnitavad lapsed ühest suust, et tahavad tulevikus küll palju mööda maailma rännata, kuid alati Eestisse tagasi tulla.